

Začněme u sebe

Velehradská výzva: smíření a porozumění

Naše země nepotřebuje další rozdělování. Potřebuje více lidí, kteří budou hledat to, co spojuje.

Vidíme, jak naši společnost oslabují polarizace, nedůvěra a agresivita. Proto chceme připomenout, že smíření, dialog a vzájemná úcta nejsou projevem slabosti, ale podmínkou dobré budoucnosti naší země.

Výzva ke smíření je náročná. Je to zápas, který každý vedeme především ve svém vlastním srdci. Přesto nechceme rezignovat. Chceme se učit překonávat sami sebe, naslouchat druhým, hledat v nich dobro a dávat přednost tomu, co spojuje, před tím, co rozděluje.

Tuto výzvu pronášíme na Velehradě, na místě, kde byly položeny základy naší duchovní identity, vzdělanosti a státnosti. Inspiruje nás cyrilometodějská tradice i odkaz Antonína Cyrila Stojana, který celý život spojoval lidi.

Proto vyzýváme všechny lidi dobré vůle, aby se pokusili žít podle Kodexu Velehradské výzvy. Každý z nás může svými každodenními postoji a skutky přispět k většímu porozumění, smíření a důvěře v naší společnosti.

Kodex Velehradské výzvy

1. Měj úctu ke každému člověku, i když smýšlí jinak než ty.
2. Hledej to, co spojuje, ne to, co rozděluje.
3. Naslouchej dříve, než odpovíš.
4. Buď první, kdo nabídne smíření.
5. Přinášej naději a pracuj pro pokoj.

Velehradská výzva bude úspěšná tehdy, když se stane součástí našich každodenních rozhodnutí.

Zkusme každý promyslet následující tři kroky:

1. Osobní závazek

Pokusme se každý zavázat, že budeme hledat to, co spojuje, jednat s úctou, naslouchat druhým, odmítat nenávisť a usilovat o dobro druhých i o dobro společné.

2. Jeden konkrétní skutek

Je-li to možné, udělejme každý den jeden skutek smíření, porozumění nebo pomoci druhému člověku.

3. Každoroční obnova na Velehradě

Zkusme tuto výzvu každý rok na Velehradě znovu promyslet, reflektovat a obnovit.

Závěrečné slovo olomouckého arcibiskupa Josefa Nuzíka

Budoucnost naší země nezačíná v parlamentu, ve vládě, státních institucích ani na sociálních sítích. Začíná v lidském srdci, v rodinách, mezi sousedy a přáteli. Začíná u každého z nás.

„Na Velehradě nebudeme tuto výzvu jen vyhlášovat. Budeme se každý rok ptát sami sebe, zda jsme ji také žili.“

Podrobnější verze

1. Měj úctu ke každému člověku, i když smýšlí jinak než ty.

Dříve než soudíš, snaž se porozumět. V každém člověku je důstojnost, která nás spojuje. Každý nese svůj vlastní příběh, zápasy i rány, které často nevidíme.

2. Hledej vždy to, co spojuje, ne to, co rozděluje.

Rozdílný názor nemusí být nepřítelem. Pravda roste v dialogu, ne v nenávisti. Ve druhém člověku se snaž nejprve vidět dobro, i za cenu, že se někdy mýlíš.

3. Naslouchej dříve, než odpovíš.

Mnoho konfliktů vzniká z nepochopení. Dej druhému člověku pocítit, že je slyšen a brán vážně.

4. Buď první, kdo nabídne smíření.

Odpuštění není slabost, ale síla, která obnovuje vztahy, rodiny i společnost. Odpouštěj nejen přátelům, ale i těm, kteří ti ublížili nebo které pokládáš za nepřátele.

5. Přinášej naději, modli se a pracuj pro pokoj.

Nešij strach, pohrdání ani beznaděj. Buď člověkem pokoje, který spojuje lidi a připomíná, že bratrství je možné.